

slag i samme Retning som det Forslag, der under Nr. 27 er stillet af 8 ærede Medlemmer til § 15, fordi jeg troede, at naar et saadant Forslag skulde fremkomme, da maatte det helst fremkomme fra anden Side. Da det nu er fremkommet, saa kan jeg imidlertid ikke føle mig bunden ved de Bestemmelser, jeg har taget i Forening med de øvrige Medlemmer af Udvalget, og jeg vil, altsaa stemme for det nævnte Forslag. Jeg behøver ikke at angive yderligere Grunde derfor, end at, hvad den ene af Forslagsstillerne (Drenbøll) i saa Henseende har anført, i det Hele taget har tiltalt mig, medens jeg ikke kan sige, at de Ytringer, der derimod ere blevne rettede fra den høitærede Finantsministers Side, i den Grad have været overbevisende, at jeg kan finde det urigtigt at stemme for det nævnte Forslag.

Jeg har dernæst endnu kun et Par Bemærkninger at gøre med Hensyn til de Forslag, som af Udvalget ere stillede under Nr. 7 og 8 til § 13, forsaavidt den høitærede Finantsminister kun har villet anbefale Thinget at gaae ind paa det subsidiaire af disse to Forslag. Jeg vil ret meget anbefale Thinget at gaae ind paa det principale Forslag, idet jeg ikke kan troe, at det kan have nogen meget stor Betydning eller berede nogen Ulempe, at den Sætning, at Affenderen er pligtig til at efterbetale de paaløbne Postpenge for Forsendelser, der ikke indløses af Modtageren, bliver udeladt af Lovforslaget. Det er vel sandt, at man saa kan misbruge Posten til Forsendelser af forskjellig Art, men det kan ikke antages, at disse Tilfælde ville blive synderlig hyppige. Der er jo derhos ikke i Lovforslaget optaget nogen Bestemmelse, ved Hjælp af hvilken Postvæsenet vil kunne tvinge Affenderen til at betale disse Penge. Han er vel pligtig dertil, siger man, men, naar Affenderen erklærer, at han ikke vil modtage sit Brev tilbage, saa vil Postvæsenet jo ikke have noget andet Middel til at tvinge ham dertil end at sagsøge ham for Portobeløbet; jeg troer idetmindste ikke, at der i Lovforslaget indeholdes nogen anden Bestemmelse derom. Det er fuldkomment rigtigt, hvad den høitærede Minister for bemærkede, at det er et meget stort Gode, at Breve, der ikke modtages, komme tilbage til Affenderne, men jeg troer,

at Brevene alligevel ville komme tilbage. Jeg troer, at Postvæsenet ifølge de almindelige Regler, der gjælde for Postforsendelser, vil sende de Breve, der ikke blive indløste af Modtageren, tilbage til Affenderne, forsaavidt disse kjendes, uden at der her i Lovforslaget optages en Bestemmelse som den omhandlede, hvilken jeg ikke anseer for hensigtsmæssig. Jeg skal iøvrigt bemærke, at jeg har forsomt ved Forhandlingens Begyndelse at stille det Forslag, at det subsidiaire Forslag skulde undergives deelt Affstemning, hvad der formeentlig vilde have været hensigtsmæssigt, idet den sidste Deel af det subsidiaire Forslag, hvorved det overlades til Postvæsenet, hvorvidt det vil fordrø den omhandlede Betaling, vistnok ialfald er ønskelig, medens jeg derimod ikke er tilfreds med den første Deel af det subsidiaire Forslag. Jeg skal dog, som sagt, holde paa, at Udvalgets principale Forslag vedtages.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der sidst talte, er meget facil mod Publicum, men ikke slet saameget imod Postvæsenet. Jeg troer dog, at Enhver maa indrømme, at det vilde være høist ubilligt om Noget skulde kunne skaffe sig fri Forsendelse af sine Breve, uden at være pligtig til at erstatte Portoet, hvis det forlænges. Jeg kan derfor ikke indsee, at hans Betænklichkeiten have nogensomhest principiel Betydning. Han mener, at Opkrævningen kan volde Uleilighed, men det kan jo det ærede Medlem overlade til Postvæsenet; det er jo ikke nødt til at gjøre det, naar det ikke vil. Jeg synes, at det i og for sig er aldeles klart, at det maa være Postvæsenets ubestridelige Ret at fordrø Betaling for de Ydelsler, som Loven paalægger det at udføre; det skal give Affenderen Credit paa Portoet for, hvad han affender, men saa at tilføie, at det ikke har Lov til at gjøre Crediten, det kan jeg ikke indsee er rigtigt. Jeg troer derfor, at Forslaget under Nr. 7 maa erkendes for at være et uhensigtsmæssigt Forslag. — Med Hensyn til den Hovedsag, der foreligger, skal jeg ikke forlænge Debatten for det høie Thing; jeg antager, at man med lige Opmærksomhed har hørt de Betragtninger, der ere blevne gjorte